

Cruce și Înviere

Publicație a Comunității Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice,
Flaminia-Euclide-Roma Nord, Responsabil: Pr. Serafim Vescan Iulian

„Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor; orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri” (Matei 16, 18-19).

CUPRINS ~ INDICE

Pastorala de Paști a PF Lucian <i>Lettera pastorale di Pasqua di S.Em. Lucian</i>	3
Slujba Învierii în Parohia Roma Nord <i>Celebrazione pasquale nella parrocchia Roma Nord</i>	6
Maslu cu 7 preoți, în Parohia Roma Nord <i>Unzione dei malati con 7 sacerdoti, nella parrocchia Roma Nord</i>	8
Învățăături din evoluția istorică a ritului bizantin (II) <i>Insegnamenti tratti dall'evoluzione storica del rito bizantino (II)</i>	12
Parohia Roman Nord în pelerinaj la Milano <i>La parrocchia Roma Nord in pellegrinaggio a Milano</i>	15
Slujba Parastasului pentru părinții și soțul doamnei Lucia Birle, în Parohia Roma Nord <i>Preghiera per i defunti in onore dei genitori e del marito della signora Lucia Birle nella Parrocchia di Roma Nord</i>	16
Papa Francisc: Trebuie să plecăm de la Liturghie mai buni <i>Papa Francesco: Quando lasciamo la Messa dobbiamo essere migliori</i>	17
Riassunto per gli amici italiani <i>Rezumat pentru prietenii italiani</i>	18

Contact: Preot Serafim Vescan Iulian
Parohie și Centrul Român Cultural și Spiritual Bizantin
Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan:
Chiesa di San Valentino Via Germania, nr. 13; 00196, Roma (RM)
Casa Canonică: Via Germania, nr. 13;
00196 Roma (RM), Tel: 3245586937
E-mail: padreserafino2001@yahoo.it sau padreserafino2001@gmail.com

---

Redacție:
Director al revistei și redactor: Pr. Serafim Vescan Iulian
Fotografii: Rocco Mario Polla
Tehnoredactare: Ștefan Munteanu

Pastorală de Paști a PF Lucian

Cardinal † Lucian

prin harul și mila Bunului Dumnezeu,
Arhiepiscop și Mitropolit
al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș,
Arhiepiscop Major
al Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică,
în deplină comuniune de credință
cu Sfântul Scaun Apostolic al Romei

Onoratului cler împreună slujitor, cuvioșilor călugări și călugărițe, iubiților credincioși greco-catolici și tuturor creștinilor iubitori de Dumnezeu Iubiți fii sufletești,

„De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său”.

Cu aceste cuvinte din predica sa în Duminica Învierii Mântuitorului, Sfântul Ioan Gură de Aur îi cheamă pe creștini la bucurie. Este o bucurie izvorâtă din certitudinea de a fi mântuiți prin trecerea din moarte la viață a Celui care are putere de a birui răul și suferința. De aceea cântăm cu toții: „Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

Omul încununează întreaga creație a lui Dumnezeu. Precum în

slujba Bisericii cununa se așază pe capetele mirilor, la fel Domnul Cel Atotputernic îl așază pe om peste tot ceea ce a făurit în lume. Astfel, prin porunca de a stăpâni pământul adresată lui Adam, Dumnezeu ne cheamă pe fiecare dintre noi să fim stăpâni peste tot ceea ce El a creat: să stăpânim și să nu ne lăsăm stăpâniți; să fim liberi și să nu ne lăsăm înrobiți de nimic din ceea ce este creat. Suntem cu toții chemați la a ne descoperi demnitatea cu care ne-a înzestrat Creatorul, fiind fiecare dintre noi icoana și asemănarea aceluși Dumnezeu care din nimic a făcut cerul și pământul.

Această ordine perfectă, dorită și rânduită de Creator, a fost distrusă de păcatul neascultării care l-a împins pe Adam să se ascundă de Dumnezeu. În vacarmul și în iureșul mileniului al treilea, omul post-modern trăiește aceeași dramă a însingurării, robit de vicii și de muncă, fragilizat de superficialitatea raporturilor umane. Cu toate acestea, ființa umană continuă prin însăși natura ei să caute binele, lumina și armonia. În camera conștiinței sale, nu reușește să înăbușe șoapta Celui care l-a creat și care speră și așteaptă mereu ca fiul risipitor să se întoarcă acasă.

Omul nu poate trăi departe de Dumnezeu, nu poate exista fără Dumnezeu. Sistemele ateiste și persecuțiile împotriva Bisericii din secolul trecut au dovedit-o pe deplin. Din toate aceste încercări, Biserica a ieșit înnoită, purificată, iar lacrimile și sângele mucenicilor i-au reînnoit haina de nuntă pentru Mirele Cristos.

Iubiți credincioși,

Despre Învierea lui Isus ne vorbesc, înainte de toate, paginile Evangheliilor. Sfânta Scriptură zugrăvește Învierea ca fiind cheia de lectură a întregii existențe pământești a Domnului: toate minunile și semnele de El săvârșite, doar în Înviere își găsesc înțelesul desăvârșit. Contemplând paginile acestor Evanghelii, așa cum o facem de exemplu în Joia Mare, descoperim un lucru minunat: Dumnezeu a transformat moartea în biruință pentru Fiul Său și, prin El, pentru noi și pentru întreaga omenire. În sensul acesta, semnul Învierii Domnului nu este doar descoperirea mormântului gol, ci este înainte de toate o întâlnire cu Domnul înviat. Într-un fel sau altul toți îl întâlnesc pe Mântuitorul în acele locuri în care au viețuit împreună cu Isus: la Ierusalim și în Galileea. Ce înseamnă pentru noi acest lucru? Înseamnă că Domnul ne apare și nouă acolo unde L-am cunoscut: în satele și orașele noastre, pe altarele bisericuțelor noastre, acolo unde am auzit întâia oară vorbindu-se despre El, acolo unde doi sau trei ne reunim în numele Lui. Acolo auzim și noi acel duios și plin de speranță: Pace vouă!

Toate aceste adevăruri le mărturisim ori de câte ori recităm Simbolul

Credinței: ”S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat”. Până aici sunt toate fapte istorice. Însă Crezul continuă: „și a înviat a treia zi”. Ce înseamnă acest lucru ? Înseamnă că realitatea Învierii Domnului este accesibilă doar celui care o privește cu ochii credinței, celui care e capabil să recite Crezul până la capăt. Pentru unul ca acesta, moartea nu va fi altceva decât o trecere spre adevărata viață. Așa a fost pentru Isus din Nazaret și așa va fi pentru toți ucenicii Lui. Cel care crede că Isus este Domnul nu trebuie să aibă teamă de propria moarte, fiindcă nici măcar moartea nu îl va putea despărți de iubirea Domnului Său, așa cum mărturisește psalmistul: „Unde mă voi duce de la Spiritul Tău și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi coborî în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și de mă voi așeza la marginea mării și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta” (Psalmul 138, 7-10).

Dragi credincioși,

I sus ne eliberează de iluzia pe care Satana vrea să ne-o inoculeze: aceea că am fi abandonăți propriului destin și în final, morții. Și de aceea, din dimineața de duminică și din acea grădină a Învierii, speranța luminează cele mai întunecoase unghere ale existenței oamenilor. Înviind din morți, Isus conduce omenirea înspre starea dintru început: cea în care omul nu mai moare.

Împreună cu Apostolul Petru în casa sutașului Corneliu putem și noi să spunem că „Dumnezeu L-a înviat a treia zi și I-a dat să Se arate nu la tot poporul, ci nouă martorilor, dinainte rânduiți de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți” (Fapte 10, 40-41). Alături de comunitatea Bisericii, îl vedem și noi pe Cel înviat în Euharistie, mâncăm și bem și noi la masa Lui, îl întâlnim și noi pe Cel ce a călcat stăpânirea morții, cu moartea pe moarte călcând. Mormântul gol ne trimite astfel la ceva mult mai important: Isus nu mai este în mormânt, ci este prezent în Biserica Lui. Acolo primim Trupul Lui, acolo devenim mădularele Lui.

Alături de Fecioara Sfântă, Maica Bisericii, să ne apropiem și să intrăm tot mai adânc, pe an ce trece, în misterul de iubire și de lumină al Învierii. Ea, cea care a crezut Cuvântului lui Dumnezeu chiar și în fața răstignirii, ne va conduce și pe noi pe calea cea strâmtă a credinței. Dacă ne vom încredința ocrotirii Ei materne, inimile noastre vor deveni asemenea cu Inima Ei: un tezaur al prezenței lui Dumnezeu. Maria, cinstită în icoane ca ”Cea care ne arată Calea”, ne va fi întotdeauna ocrotitoare pe calea înspre Fiul ei cel Înviat. Amin!

Dimpreună cu Preasfinția Sa Claudiu, Episcopul Curiei Arhiepiscopiei Majore, Vă doresc tuturor sărbători pascale binecuvântate.

**Cristos a înviat!
Adevărat a înviat!**

**† Cardinal Lucian
Arhiepiscop și Mitropolit
Arhiepiscop Major**

Data în Blaj, la 8 Aprilie,
Sărbătoarea Învierii Domnului nostru Isus Cristos,
Anul Domnului 2018

sursă: www.bru.ro

Slujba Învierii în Parohia Roma Nord

Sâmbătă, 7 spre 8 aprilie 2018, la miezul nopții am participat la celebrarea Praznicului Învierii Domnului nostru Isus Hristos. Programul religios a început cu Canonul Învierii, după care am

înconjurat biserica cântând cu toții *Hristos a Înviat!*, intrând apoi în biserică pentru a continua Slujba Învierii urmată de Sfânta Liturghie.

Ne-am bucurat mult să îi avem în mijlocul nostru pe: părintele Vincenzo Lai, Don Rodrigo

Luis Acosta Arzamendia și Don Oscar Cesar, din Paraguay, de la Colegiul Pio Latino American, și pe diaconul Dan Pisuc. Răspunsurile au fost date de studentul teolog Ovidiu Legean, de la Colegiul Pio Romeno din Roma, împreună cu alți cântăreți. Totodată, l-am avut în mijlocul nostru și pe domnul Octavian Haragoș împreună cu familia, reprezentant din partea Ambasadei României în Italia., pe președintele asociațiilor din Italia, dl. Rareș Cristea, și alți oaspeți.

În timpul Canonului Învierii, cei doi preoți oaspeți din Paraguay ne-au spus câteva cuvinte de învățătură legate de Ziua Învierii și importanța acesteia în viața creștinilor. Pr. Rodrigo ne-a învățat un mic cântec „Gesù Cristo ieri, oggi e sempre. Aleluia”, format din câteva cuvinte,

însă foarte profunde și esențiale.

La finalul slujbei, pr. Vincenzo Lai a rostit câteva cuvinte tot referitoare la Ziua Învierii. De asemenea, pr paroh Serafim Iulian Vescan ne-a dat, pe parcursul slujbei, mai multe sfaturi și învățături, și a sfințit pâștile și a binecuvântat coșurile cu produsele tradiționale aduse de credincioși.

Programul s-a încheiat cu o mică agapă, unde fiecare a împărțit cu ceilalți din produsele aduse pentru a fi binecuvântate.

Duminică 8 aprilie, la ora 10, pr. Serafim a celebrat Sf. Liturghie, pe via Flaminia nr 353, pentru românii care nu au putut fi prezenți sâmbătă noaptea la Liturghie, și a citit apoi pastorală Preafericitului Cardinal Lucian, dată cu ocazia Sărbătorilor Pascale. Pr. Serafim

a făcut anunțul cu privire la pelerinajul din 6 mai, la Madonna di Pompei, iar pe 20 mai Sărbătoarea Popoarelor din piața Sfântul Ioan în Lateran.

Ziua Învierii s-a încheiat cu urarea adresată tuturor, ca Hristos

înviat din morți să dăruiască viață plină de lumină, har, pace și bunăstare.

Hristos a înviat!

Maria Moldovan

Maslu cu 7 preoți, în Parohia Roma Nord

Sâmbătă seara, în data de 3 martie, am celebrat Taina Sfântului Maslu în parohia Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan, Roma Nord la care au celebrat 7 preoți: pr. Ioan

Pop, coordonator național, părințele paroh Serafim Iulian Vescan, pr. Lucian Lechințan SJ, pr. Abdo Raad, rectorul Colegiului San Basilio, pr. Vincenzo Lai, spiritualul studenților din Colegiul

Pio Romeno, Don Rodrigo Luis Acosta Arzamendia și Don Marcelo Milciades Garcia Benitez, din Paraguay, de la Colegiul Pio Latino American. Fiecare preot a citit Sfânta Evanghelie, după care au rostit câte un cuvânt de învățătură referitor la perioada aceasta a postului Mare în care ne aflăm. Părintele Abdo a citit Sfânta Evanghelie în limba arabă și a vorbit despre experiența pe care a avut-o în Liban, Palestina, Siria. La această seară de rugăciune, înainte de a începe celebrarea, a fost și un moment dedicat celor care au vrut să se mărturisească, căci Postul Mare este un timp ce ajută la apropierea de Dumnezeu „la schimbarea propriei vieți”, fiind totodată un har necesar de la Dumnezeu.

La spovedanie mergem cu inima deschisă, căci Tatăl ne așteaptă să ne dea iertarea și să participăm des la Sf. Liturghie care ne învață să facem din viața noastră o „Euharistie”, precum spune Papa Francisc.

Taina Sfântului Maslu se săvârșește pentru bolnavi și se întemeiază pe învățătura Sfântului Apostol Iacov care spune: *„Este cineva în suferință? Să se roage... Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui”*. (Iacov 5,13-15).

După Încheierea Sfântului Maslu, s-a celebrat și slujba Parastasului în memoria celor dragi din familiile noastre care au plecat la Domnul.

Încheierea evenimentului a fost marcată printr-o agapă fraternă tradițională românească, la care au participat în jur de 70 de persoane.

La final, părintele paroh a mulțumit tuturor celor prezenți dar în mod special celor care s-au ocupat de buna organizare a acestui eveniment, anunțând că pe data de 11 martie va celebra Sfânta Liturghie la Radio Vatican, și pe data de 17 martie se va merge în pelerinajul anual care anul acesta s-a mutat de la Padova la Milano.

pr. Serafim Iulian Vescan

Învățători din evoluția istorică a Riturului Bizantin (II)

Fazele anterioare Constantinopolului: diversificarea și unificarea diver- selor rituri liturgice

De dezvoltarea ritului bizantin depășește faza anterioară a Bizanțului sau paleobizantină a istoriei ritului bizantin, când elementele bizantine erau foarte rar folosite în liturgia Constantinopolitană.

În această primă perioadă, la finalul antichității, când familiile liturgice au apărut, nu este încă posibil să vorbim de „rit” în sensul propriu al cuvântului, al unui corp coerent și unitar adoptat

în folosirea liturgicii de toate bisericile aparținătoare unei singure circumscrieri eclesiastice. Procesul de unificare a folosirii liturgicii într-un singur rit a continuat până la finalul antichității.

Înainte de secolul al XX-lea, teoria predominantă a dezvoltării variilor rituri liturgice era cea denumită „teoria diversificării riturilor”, formulată de un cercetător german, Ferdinand Probst. Elementul de adevăr din această perspectivă se baza pe existența unei *kerigme* de origine apostolică, de care trebuie legat fiecare element creștin.

Ca și rezultat al dezvoltării unității administrative intermediare a Bisericii – ulterior denumită

Patriarhat – creștinismul a suferit un proces continuu de unificare rituală în diverse zone, în care aveau influență ecleziastică. După secolul al IV-lea, diversele forme primitive, incomplete ale liturghiei, legate dar diversificate în ambientul aceleași zone de influență ecleziastică, cu influențe politico-culturale, au cedat creșterii predominante a ritului *standard*, de obicei celui al metropolei. Rezultatul realizat a fost o unitate majoră și nu o majoră diversitate.

Cunoașterea Liturghiei Sfântului Ioan Gură de Aur, în tradiția română implică cunoașterea nașterii ritului bizantin, în contextul marilor tradiții liturgice care au dat loc la diferite rituri orientale: **tradiția alexandrină**, din care fac parte Biserica Coptă (Egipt, Sudan, Libia, Kenya, Mozambic, Emiratele Arabe Unite) și Biserica Etiopiană (Etiopia), **tradiția antiohiană**, din care fac parte: Biserica din Siria, Biserica maronită din Liban, și Biserica malankareză (India), **tradiția armeană**, care păstrează un unic rit, cel al Bisericii armenice.

Tradiția bizantină din care fac parte bisericile care aparțin Constantinopolului: bielorusă, bulgară, greacă, italo-albaneză, rusă, melchită (de limba arabă), română, ruteană, ucraineană, ungară, sârbă și albaneză. **Tradiția caldee** are în componență Biserica caldee și Biserica malabareză.

Liturghia are bazele din Constituțiile Apostolice care

prezintă cele două părți esențiale: Liturghia cuvântului, cu învățătura și Liturghia euharistică. Numită și tradiția greacă, tradiția constantinopolitană s-a dezvoltat în special în Constantinopol (Bizanț), dar e de proveniență antiohiană și conține elemente alexandrine și cappadociene. Ritul bizantin este adoptat și de bisericile autocefale derivate din alte patriarhii, numite și Calcedoniene (pentru că au aderat la Conciliul din Calcedon).

Tradiția Antiohiană

S-a format prima dată în Antiohia (Siria de astăzi) și în Ierusalim, apoi s-a răspândit în Palestrina, Siria, Malabar (India). Maroniții îl au ca fondator pe sfântul Maron. În anii 609-639, 702-742 reședința patriarhală din Antiohia a fost vacantă în această perioadă. Monahi din mănăstirea Sfântul Maron s-au rupt de biserica locală și au constituit o biserică autonomă, numită Biserica Maronită. Maroniții au adăugat multe elemente latine. Malankaresi (India) constituiți din catolicii antiochieni, au tradiții particulare pentru că în acest oraș, urmașii lui Isus Hristos au fost numiți creștini (Faptele Apostolilor 11, 26); Petru a avut aici prima dată reședința apostolică (Gal 2,11); Paul și Barnaba au dorit să înceapă prima lor evanghelizare (Fap 12, 1-4, 15, 35-38, 22).

În sec al III-lea Diocletian a

realizat o reformă administrativă care, printre altele, presupunea apariția uni noi subdiviziuni provinciale, numite „dieceză”. Antiohia se regăsea, în acest context, în fruntea tuturor, ca Dieceza Orientului, cuprinzând 8 dieceze: Palestrina, Fenicia, Siria, Cilicia, Mesopotamia, Isauria, Arabia și Cipru.

În sec al V-lea încep despărțirile și separările Biserica din Cipru – după Conciliul din Efes (431).

Biserica din Persia, după ce a aderat la erezia lui Nestorie în 434, își declară autonomia. Biserica din Ierusalim care în Conciliul de la Calcedon (451) obține recunoașterea de reședință patriarhală. După ocuparea Antiohiei de bizantini în 969 a favorizat organizarea bisericii ortodoxe, dar după ocuparea orașului de către cruciați (1099), patriarhii greci au trebuit să lase Antiohia și să se retragă în Constantinopol (1100- 1268). În Antiohia se așază patriarhul latin.

Ritul sirian, sau antiohian reia ritul de la biserica din Antiohia din primele secole. Astăzi În multe părți se celebrează în limba arabă, din sec al XIX lea, în unele părți limba turcă, dar în Siria se păstrează limba siriană.

Tradiția Armeană

Ritul armean se prezintă ca un rit *sui generis*; cum s-a format, așa îl găsim și astăzi,

din sec VI – VII, folosind propria limbă armeană. Puncte importante originale sunt: structura bisericii și altarului, ornatele și vasele sacre, modul de celebrare și administrare a sacramentelor, așezarea sărbătorilor în calendarul liturgic, muzica și arta sacră.

Tradiția Caldee

S-a dezvoltat în Imperiul Persan, în Mesopotamia și s-a răspândit și în Asia Centrală, China și India, prin misionari. Grupul cel mai numeros este constituit de la biserica siro-malabareză, care susține că Sf. Apostol Toma i-a în creștinat. Este unul dintre cele mai vechi rituri orientale.

Tradiția Alexandrină

Adaptată de Ortodocșii Calcedonieni și Monofiziți

Din secolul al XIII-lea, grecii melchiți din Egipt, împreună cu cei din Siria, adoptă ritul bizantin.

Orașul Alexandria din Egipt a fost unul dintre primele care s-a convertit la creștinism spre sfârșitul primului secol, și a cunoscut o înflorire a comunității creștine. Tradiția spune că Evanghelistul Marcu a fost fondatorul. Din punct de vedere strategic era considerată capitala religioasă a Eparhiei Egiptului.

Conciliul de la Constantinopol (381) canonul 2 și Conciliul de

la Niceea (325) în canonul 6, vorbesc despre extinderea ei în tot Orientul. Dar după condamnarea patriarhului ei, Dioscor I, pentru că a susținut erezia monofizită a lui Eutihie, de la Conciliul de la Calcedon (451), conducerea Alexandriei a trecut cu greu peste diviziune, iar majoritatea credincioșilor s-a rupt de la biserica universală pentru a forma o biserică națională, „Captă”. Grupul mai mic, format din credincioșii de origine greacă, s-au pus sub ascultarea patriarhului Proteriu care s-a arătat deschis să apere ortodoxia. Ei au fost numiți cu dipreț „Melchiți”, adică servii împăratului.

Din 870 până în 1054, Biserica Melchită din Alexandria apăra mereu pozițiile Bisericii Bizantine în opoziție cu cea romană, îndreptându-se împreună spre schismă. În anul 1438 un reprezentant al Patriarhiei, Filofteu din Alexandria, a semnat la Florența (Italia) formula

de unire, dar imediat a urmat exemplul Constantinopolului, în modul că și Biserica Melchită din Alexandria a respins unirea cu Roma. Numai la începutul secolului XIX –lea, Biserica Melchită din Alexandria poate să își reia autonomia, cu turcii, căci în 1517 aceștia cuceresc Egiptul și patriarhii Melchiți din Alexandria au pierd aproape complet independența.

Biserica Coptă are o liturgie proprie, numită coptă sau alexandrină, pe care o celebrează mereu, doar înlocuind limba coptă cu limba greacă originală.

Liturgia Bisericii Etiopiene are la bază Liturgia Alexandriană dar are o liturgie aproape originală cu elemente locale, multe texte și gesturi specifice Tipicului lor.

Va urma ....

Pr. Serafim Iulian Vescan

Parohia Roman Nord în pelerinaj la Milano

În data de 17 martie, seara la 22:30, am pornit de la biserica de pe via Flaminia nr. 353, împreună cu un autocar de credincioși, însoțiți și de trei studenți seminariști: Comes Dario, Ghiurcă Giuseppe, Paul Farcaș, de la Colegiul Pio Romeno. Dimineața la ora 7 am celebrat Sfânta Liturghie într-o capelă din biserica

Sant' Ambrogio. La Sfânta Liturghie au răspuns studenții seminariști.

După ce am terminat de celebrat, am mers să vizităm obiectivele importante din Milano, precum Domul, Bazilica San Lorenzo Maggiore, biserica Santa Maria delle Grazie, Castelul Sforța. La finalul vizitelor, ne-am bucurat de un moment fratern, când am luat prânzul împreună, împărțind tot cu cei de lângă noi.

La ora 13.30 a început Sfânta Liturghie arhierască, prezidată de

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcop al eparhiei de Oradea. La slujbă au participat numeroși preoți români din toată Italia, și nu numai, iar răspunsurile au fost oferite de către studenții teologi de la Colegiul Pio Romeno din Roma. Pe marea listă de oaspeți s-au aflat și Ambasadorul României în Italia, Domnul George Bologan, și Ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun, domnul Liviu Petru Zăpârțan.

Serafim Iulian Vescan

Slujba Parastasului pentru părinții și soțul doamnei

Lucia Birle, în Parohia Roma Nord

Duminică 11 martie, după Sfânta Liturghie celebrată la Radio Vatican de către pr. Serafim Iulian Vescan, împreună cu teologul Liviu Ursu, au celebrat Sfânta Liturghie și

în parohia Sfinții Trei Ierarhi, de pe via Flaminia 353.

La finalul Sfintei Liturghii, părintele a miruit fiecare credincios prezent, după care a urmat celebrarea slujbei Parastasului pentru

sufletele părinților doamnei Lucia Birle și pentru sufletul soțului acesteia. La acest moment comemorativ, ne-am bucurat să îi avem în mijlocul nostru pe avocatul Jan Carlo Gemani, pe jurnaliștii de la Radio România, Giuseppe și Elena Postelnicu, pe directorul de la televiziunea Rom It, Emanuele Lactagnea.

După încheierea programului religios, părintele a anunțat despre pelerinajul din 18 martie de la Milano, invitând totodată pe toți cei care pot participa, să o facă.

După-amiaza s-a încheiat cu o masă bogată cu produse tradiționale românești, pregătită de doamna Lucia Birle, pentru toți cei prezenți. Moment prielnic pentru a socializa, pentru a împărtăși

bucuriile dar și greutățile cu care se confruntă românii din Italia, ocazie bună pentru a lega noi prietenii.

Pr. Serafim Iulian Vescan

Papa Francisc: Trebuie să plecăm de la Liturghie mai buni

Audiență Generală, Piața Sfântul Petru din Roma, miercuri, 4 aprilie 2018

„În timp ce Liturghia se termină, se deschide angajamentul mărturiei creștine. Creștinii nu merg la Liturghie pentru a face o temă săptămânală și apoi uită, nu. Creștinii merg la Liturghie pentru a participa la Pătimirea și Învierea Domnului și apoi pentru a trăi mai mult ca niște creștini: se deschide angajamentul mărturiei creștine. Ieșim din biserică pentru a merge în pace ca să ducem binecuvântarea lui Dumnezeu în activitățile zilnice, în casele noastre, în locurile de muncă, printre ocupațiile cetății pământești, glorificându-l pe Domnul cu viața noastră. Dar dacă ieșim din biserică discutând și spunând: ‘uite-l pe acesta, uite-l pe acela...’, cu limba lungă, Liturghia nu a intrat în inima mea. De ce? Pentru că nu sunt capabil să trăiesc mărturia creștină. De fiecare dată când ies de la Liturghie, trebuie să ies mai bun decât am intrat, cu mai multă viață, cu mai multă forță, cu mai multă voință de a da mărturie creștină. Prin Euharistie, Domnul Isus intră în noi, în inima noastră și în trupul nostru, pentru ca să putem exprima în viață Sacramentul primit în credință.”

RIASSUNTO PER GLI AMICI ITALIANI

Lettera pastorale di S. Em. Card. Lucian, Arcivescovo Maggiore della Chiesa Greco-Cattolica Romana: „L'uomo incorona tutta la creazione di Dio [...] Questo ordine perfetto, desiderato e ordinato dal Creatore, è stato distrutto dal peccato di disobbedienza che ha spinto Adamo a nascondersi da Dio. Nel frastuono e nella corsa del terzo millennio, l'uomo post-moderno vive lo stesso dramma della solitudine, schiavo dei vizi e del lavoro, indebolito dalla superficialità dei rapporti umani. Tuttavia, l'essere umano continua attraverso la sua stessa natura a cercare il bene, la luce e l'armonia. [...] L'uomo non può vivere lontano da Dio, non può esistere senza Dio. I sistemi atei e le persecuzioni contro la Chiesa del secolo scorso lo hanno pienamente dimostrato. [...] Gesù ci libera dalla illusione che Satana vuole inocularci: che fossimo abbandonati al proprio destino e infine alla morte. E per questo, da quella domenica mattina del giardino della Risurrezione, la speranza illumina i vincoli più nascosti dell'esistenza umana. Risorgendo dai morti, Gesù conduce l'uomo allo stato di principio: dove l'uomo non muore più [...]”.

Sabato 7 verso 8 aprile 2018, a mezzanotte, abbiamo partecipato alla celebrazione della festa della Risurrezione di nostro Signore Gesù Cristo. Il programma è iniziato con il Canone della Risurrezione, poi abbiamo circondato la chiesa cantando: “Cristo è risorto!” poi entrati in chiesa, abbiamo continuato la celebrazione pasquale, seguita dalla Divina Liturgia.

Siamo stati molto felici di avere in mezzo a noi: p. Vincenzo Lai, padre spirituale del Pontificio Collegio Pio Romeno; Don Rodrigo Luis Acosta Arzamendia e p. Oscar Cesar, dal Paraguay, dal Collegio Pio Latino Americano; e il diacono Dan Pisuc. Le risposte sono state fornite dallo studente teologo Ovidiu Legean, del Pontificio Collegio Pio Romeno di Roma, insieme ad altri cantanti. Allo stesso tempo, abbiamo avuto in mezzo a noi il signor Octavian Haragoș insieme alla sua famiglia, rappresentante dell'Ambasciata di Romania in Italia, il presidente delle associazioni.

Il programma si è concluso con una piccola agape, in cui tutti hanno condiviso con gli altri i prodotti alimentari che hanno portato ad essere benedetti.

Domenica 8 aprile, alle 10, p. Serafim ha celebrato la Divina Liturgia, a via Flaminia n 353, per i romeni che non hanno potuto essere presenti alla Liturgia della notte di sabato, e quindi ha letto la pastorale di S. Em. Cardinale Lucian in occasione della Pasqua.

Sabato sera, il 3 marzo, sette sacerdoti hanno celebrato il Sacramento della Santa Unzione nella parrocchia Roma Nord: p. Ioan Pop, coordinatore nazionale; il parroco, p. Serafim Iulian Vescan, p. Lucian Lechințan SJ, p. Abdo Raad, Rettore del Collegio San Basilio, Vincenzo Lai, il padre spirituale degli studenti del Pontificio Collegio Pio Romeno, Don Rodrigo Luis Acosta Arzamendia e Don Marcelo Milciades Garcia Benitez, del Paraguay, Collegio Pio Latino Americano. In seguito, hanno celebrato una preghiera per i defunti.

Alla fine, ebbe luogo una tradizionale agape fraterna, alla quale hanno partecipato circa 70 persone.

Il parroco ha ringraziato a tutti quelli presenti, ma

soprattutto a quelli che hanno tenuto una buona organizzazione della manifestazione.

Continua la serie di articoli liturgici di p. Serafim, sull'origine e sviluppo storico del rito Bizantino. Oltre allo sviluppo incipiente della Tradizione Costantinopolitana, vengono esposti, in breve, i percorsi delle altre tradizioni liturgiche (Antiochena, Armena, Caldea e Alessandrina). Questa serie di approfondimenti continuerà nei prossimi numeri.

Il 17 marzo alle 22:30 un gruppo di fedeli dalla parrocchia Roma Nord insieme al parroco e a tre seminaristi del Pontificio Collegio Pio Romeno hanno lasciato via Flaminia n. 353, destinazione Milano.

La mattina alle 7, p. Serafim ha celebrato la Divina Liturgia in una cappella, nella chiesa di Sant'Ambrogio. In seguito, i pellegrini hanno visitato alcuni obiettivi turistici più importanti e poi dopo hanno pranzato, condividendo fra di loro i cibi portati.

Alle 13:30, ebbe luogo la Divina Liturgia presieduta da Sua Santità Virgil Bercea, vescovo della diocesi di Oradea. Numerosi sacerdoti rumeni provenienti da tutta Italia hanno partecipato al servizio, e non solo. Le risposte sono state fornite dai tre studenti teologi del Collegio Pio Romeno di Roma. Fra gli ospiti, l'Ambasciatore della Romania in Italia, il Sig. George Bologan, e l'Ambasciatore della Romania presso la Santa Sede, Sig. Liviu Petru Zăpârțan.

Domenica 11 marzo, dopo aver celebrato la Divina Liturgia nella Cappella della Radio Vaticana, insieme al teologo Liviu Ursu, p. Serafim Iulian Vescan ha celebrò la Divina Liturgia anche nella parrocchia di Roma Nord. Dopo di che ha celebrato la preghiera per i defunti, in onore delle anime dei genitori e del marito della Signora Lucia Birle. Il pomeriggio si è concluso con un ricco pranzo con prodotti tradizionali romeni, preparati dalla signora Lucia Birle per tutti quelli presenti. Un buon momento per socializzare, per condividere le gioie e le difficoltà incontrate lontani dal proprio paese; una buona opportunità per legare nuove amicizie.

Papa Francesco: „...sappiamo bene che mentre la Messa finisce, si apre l'impegno della testimonianza cristiana. I cristiani non vanno a Messa per fare un compito settimanale e poi si dimenticano, no. I cristiani vanno a Messa per partecipare alla Passione e Risurrezione del Signore e poi vivere di più come cristiani: si apre l'impegno della testimonianza cristiana. Usciamo dalla chiesa per «andare in pace» a portare la benedizione di Dio nelle attività quotidiane, nelle nostre case, negli ambienti di lavoro, tra le occupazioni della città terrena, “glorificando il Signore con la nostra vita”. Ma se noi usciamo dalla chiesa chiacchierando e dicendo: “guarda questo, guarda quello...”, con la lingua lunga, la Messa non è entrata nel mio cuore. Perché? Perché non sono capace di vivere la testimonianza cristiana. Ogni volta che esco dalla Messa, devo uscire meglio di come sono entrato, con più vita, con più forza, con più voglia di dare testimonianza cristiana. Attraverso l'Eucaristia il Signore Gesù entra in noi, nel nostro cuore e nella nostra carne, affinché possiamo «esprimere nella vita il sacramento ricevuto nella fede» (Udienza Generale, Piazza San Pietro Mercoledì, 4 aprile 2018)

**PROGRAMUL PAROHIEI ȘI ASOCIAȚIEI
CENTRUL CULTURAL ROMÂN ȘI SPIRITUAL BIZANTIN
SFÎNȚII TREI IERARHI VASILE, GRIGORE ȘI IOAN**

**Duminica celebrările se fac la Institutul Surorilor din
Via Flaminia 353; 00176 Roma:**

- 9:00 - 10:00 - Utrenie sau Acatist;
- 10:00 - 12:00 - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie;
- 12:00 - 13:00 - Parastase și alte rugăciuni;
- Spovedanii - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie;
- Sfântul maslu - în prima Duminică din fiecare lună, la orele 12

**În timpul săptămânii, în fiecare zi, se celebrează în parohia San
Valentino - via Germania, nr. 13:**

- 8:30 - 9:30 - Spovedanii
- 9:30 - 10:20 - Sfânta liturghie
- Joi, 16:00 - 17:00 - slujba Paraclisului

**Alte activități ale Parohiei și Centrului Român Cultural și
Spiritual Bizantin Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan:**

- Conferințe pe teme de actualitate spre folosul Credincioșilor
- Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă Cateheză pentru Sacramentul Botezului și a Căsătoriei
- Pelerinaje religioase pe meleagurile Italiei

**Știri din viața Parohiei și Centrului Român Cultural și Spiritual
Bizantin Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan găsiți la adresa:**

www.bru-italia.eu — Roma Nord

